

Bruxelles, 2.10.2013
COM(2013) 680 final

2013/0327 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) în ceea ce privește data de transpunere și data de aplicare, precum și data de abrogare a anumitor directive

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

Directiva 2009/138/CE (Solvabilitate II) prevede un sistem modern, bazat pe riscuri în materie de supraveghere a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare europene. Aceste noi norme sunt esențiale pentru a garanta siguranța și soliditatea sectorului asigurărilor, care să poată astfel oferi produse de asigurare sustenabile și să sprijine economia reală prin investiții pe termen lung și prin consolidarea stabilității.

Directiva 2011/89/UE (FICOD1) modifică anumite directive, inclusiv Solvabilitate II, în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care fac parte dintr-un conglomerat financiar.

La 19 ianuarie 2011, Comisia a adoptat o propunere de modificare a Directivei 2009/138/CE pentru a ține cont de noua arhitectură de supraveghere pentru asigurări și, mai specific, de înființarea la 1 ianuarie 2011 a Autorității Europene pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) [COM(2011) 8, COD 2011/0006] (Omnibus II) și intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care a impus transformarea abilitării Comisiei de a adopta măsuri de punere în aplicare în abilitare a Comisiei de a adopta acte de punere în aplicare și acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Propunerea a inclus, de asemenea, dispoziții referitoare la prelungirea termenelor de transpunere, abrogare și aplicare din Directiva 2009/138/CE. Aceste norme sunt importante pentru a asigura o tranziție fără dificultăți la noul regim. Mai mult, pentru ca regimul Solvabilitate II să devină pe deplin operațional, Comisia trebuie să adopte, de asemenea, un număr mare de acte delegate și acte de punere în aplicare care reglementează detalii importante cu privire la diferite aspecte tehnice. Multe dintre așa-numitele norme de nivelul 2 au o legătură strânsă cu directiva Omnibus II și nu pot fi înaintate de Comisie înainte de publicarea acestei directive, care va clarifica, de asemenea, domeniul de aplicare al multor abilitări privind actele delegate și de punere în aplicare.

Termenele inițiale pentru transpunerea și aplicarea Directivei 2009/138/CE erau 31 octombrie 2012 și respectiv 1 noiembrie 2012, dar, în așteptarea rezultatului negocierilor aflate actualmente în curs referitoare la Omnibus II, aceste termene au fost extinse prin Directiva 2012/23/UE („*Quick Fix*”) până la 30 iunie 2013 și respectiv 1 ianuarie 2014.

Directiva 2012/23/UE amână, de asemenea, data abrogării directivelor existente în domeniul asigurărilor și reasigurărilor (Directivele 64/225/CEE, 73/239/CEE, 73/240/CEE, 76/580/CEE, 78/473/CEE, 84/641/CEE, 87/344/CEE, 88/357/CEE, 92/49/CEE, 98/78/CE, 2001/17/CE, 2002/83/CE și 2005/68/CE, modificate prin actele enumerate în anexa VI partea A), denumite în mod colectiv Solvabilitate I. Aceste directive vor fi abrogate la 1 ianuarie 2014, în loc de 1 noiembrie 2012.

Aspectul cel mai controversat în cadrul negocierilor legislative aflate în curs de desfășurare între Parlamentul European, Consiliu și Comisie este introducerea unor măsuri privind felul cum sunt tratate produsele de asigurare cu garanții pe termen lung în cadrul noului regim de reglementare a asigurărilor Solvabilitate II („pachetul de garanții pe termen lung”). Deoarece în septembrie 2012 nu s-a putut ajunge la un acord privind pachetul de garanții pe termen lung, negocierile au fost suspendate.

Ulterior, Parlamentul European, Consiliul și Comisia au încredințat Autorității Europene pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) sarcina de a realiza o evaluare tehnică a măsurilor, pentru a constitui o bază tehnică în vederea ajungerii la un acord politic referitor la directiva Omnibus II.

La 14 iunie 2013, EIOPA și-a publicat concluziile tehnice privind evaluarea garanțiilor pe termen lung. Aceste concluzii tehnice confirmă mai întâi importanța măsurilor privind garanțiile pe termen lung pentru multe state membre în perioade de dificultăți financiare, cum ar fi cele cu care s-au confruntat în 2011, și, în al doilea rând, faptul că este nevoie de un pachet de măsuri diferite pentru a acoperi diversele produse de asigurare oferite în statele membre. Concluziile EIOPA propun o serie de măsuri menite să faciliteze furnizarea de produse de asigurare cu garanții pe termen lung împotriva volatilității artificiale a pieței financiare.

Aceste concluzii reprezintă coordonatele care delimitează un acord politic referitor la Omnibus II. Potrivit raportului Comisiei de la 27 iunie 2013, ar trebui să fie posibilă găsirea unui compromis în perimetrul măsurilor recomandate de EIOPA. Deși negocierile legislative dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie s-au reluat la 10 iulie 2013, este foarte improbabil ca negocierile pe tema directivei Omnibus II să fie finalizate la timp pentru ca aceasta să poată fi publicată în Jurnalul Oficial înainte de data aplicării Directivei 2009/138/CE, cu modificările aduse de Directiva 2012/23/UE. Dacă termenul respectiv rămâne neschimbat, acest lucru ar însemna că Directiva 2009/138/CE va fi pusă în aplicare înaintea intrării în vigoare a normelor tranzitorii și a adaptărilor relevante prevăzute în propunerea Omnibus II.

Având în vedere faptul că negocierile referitoare la Omnibus II nu au fost încă finalizate, ar trebui extins, pentru ultima dată, termenul de transpunere - 30 iunie 2013 - care a fost deja depășit. Dacă datele ar rămâne neschimbate, acest fapt ar presupune că pachetul Solvabilitate II ar trebui pus în aplicare fără dispozițiile tranzitorii și alte adaptări importante prevăzute în Omnibus II. Pentru a evita o situație de incertitudine juridică prelungită și pentru a asigura continuitatea juridică a dispozițiilor actuale în materie de solvabilitate (Solvabilitate I) până când întregul pachet legislativ Solvabilitate II va intra în vigoare, se propune ca termenul relevant de transpunere din Directiva 2009/138/CE să fie prelungit, pentru ultima dată, până la 31 ianuarie 2015.

Este important să li se acorde autorităților de supraveghere și întreprinderilor de asigurare și reasigurare o anumită perioadă de pregătire pentru aplicarea pachetului Solvabilitate II. Prin urmare, se propune prelungirea, pentru ultima dată, a datei primei aplicări a pachetului Solvabilitate II până la 1 ianuarie 2016. Aceasta va permite demararea procedurilor de aprobare de către autoritățile de supraveghere, de exemplu pentru modelele interne și parametrii specifici întreprinderilor. Părțile la negocierile legislative aflate în curs de desfășurare au convenit că nu ar trebui să mai existe modificări ale datelor de transpunere sau de aplicare în cursul negocierilor referitoare la Omnibus II, în vederea asigurării clarității juridice pentru autoritățile de supraveghere a întreprinderilor de asigurare și reasigurare pe perioada pregătirilor.

Este evident, din cronologia evenimentelor, că datele reportate de transpunere și aplicare a Directivei 2009/138/CE se aplică și modificărilor introduse de Directiva 2011/89/CE la articolele 212-216, 219, 226, 231, 233, 235, 243-247, 249, 256, 257, 258, 262 și 263 din directiva menționată.

Data abrogării pachetului Solvabilitate I ar trebui modificată în consecință.

Având în vedere cele de mai sus și dată fiind perioada foarte scurtă rămasă până la 1 ianuarie 2014, prezenta directivă ar trebui să fie adoptată de către Parlamentul European și Consiliu în regim de urgență și să intre în vigoare fără întârziere.

Prezenta directivă este necesară pentru a preveni apariția unui vid legislativ după 1 ianuarie 2014.

Absența prezentei directive ar conduce la existența unui decalaj între sistemul juridic al UE (Solvabilitate II) și cel al statelor membre (unde ar rămâne în vigoare normele Solvabilitate I, astfel cum au fost transpuse), ceea ce ar genera incertitudine juridică pentru autoritățile de supraveghere, întreprinderi și statele membre.

1.2. Directiva 2009/138/CE (Solvabilitate II)

Directiva instituie un regim de solvabilitate nou și modern pentru întreprinderile de asigurare și reasigurare în Uniunea Europeană. Aceasta prevede o abordare bazată pe riscuri economice, care stimulează întreprinderile de asigurare și reasigurare să își evalueze și să își administreze în mod corespunzător riscurile.

1.3. Directiva 2011/89/CE (FICOD1)

Această directivă modifică anumite directive, inclusiv Directiva 2009/138/CE, în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care fac parte dintr-un conglomerat financiar. Articolul 4 din Directiva 2011/89/CE modifică articolele 212 - 216, 219, 226, 231, 233, 235, 243-247, 249, 256, 257, 258, 262 și 263 din Directiva 2009/138/CE, iar articolul 6 din Directiva 2011/89/CE prevede că statele membre trebuie să se conformeze acestor dispoziții începând cu data de 10 iunie 2013.

1.4. Directiva 2012/23/UE („Quick Fix”)

Această directivă modifică Directiva 2009/138/CE și amână data de transpunere a acesteia de la 31 octombrie 2012 la 30 iunie 2013, stabilește drept dată de aplicare 1 ianuarie 2014 și amână data abrogării pachetului Solvabilitate I de la 1 noiembrie 2012 la 1 ianuarie 2014.

1.5. Propunerea COM (2011) 8 (Directiva Omnibus II)

Această propunere urmărește modificarea Directivei 2009/138/CE în vederea adaptării normelor Solvabilitate II la noua arhitectură de supraveghere din sectorul asigurărilor, și anume înființarea, la 1 ianuarie 2011, a Autorității Europene pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) [COM(2011) 8, COD 2011/0006]. În propunerea menționată se prevede prelungirea termenului-limită de transpunere a directivei Solvabilitate II până la 31 decembrie 2012.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

2.1. Transmiterea propunerii către parlamentele naționale

Proiectele de acte legislative, inclusiv propunerile din partea Comisiei, adresate Parlamentului European și Consiliului trebuie transmise parlamentelor naționale în conformitate cu Protocolul (nr. 1) privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la tratate.

Conform articolului 4 din protocol, trebuie să treacă o perioadă de opt săptămâni între data la care un proiect de act legislativ este pus la dispoziția parlamentelor naționale și data la care proiectul în cauză este înscris pe ordinea de zi provizorie a

Consiliului, în vederea adoptării acestuia sau în vederea adoptării unei poziții în cadrul unei proceduri legislative.

Cu toate acestea, în temeiul articolului 4, sunt posibile excepții în cazuri de urgență, ale căror motive trebuie indicate în act sau în poziția Consiliului. Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să considere această propunere ca fiind un caz de urgență absolută, din motivele explicate mai sus.

2.2. Evaluarea impactului

Prezenta propunere nu este însoțită de o evaluare a impactului separată, deoarece a fost efectuată deja o evaluare a impactului pentru Directiva Solvabilitate II, iar prezenta propunere nu este decât o consecință a publicării Directivei Omnibus II în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene după data aplicării - 1 ianuarie 2014.

A nu întreprinde nicio acțiune în acest stadiu ar crea o situație juridică foarte incertă după 1 ianuarie 2014. Între sistemul juridic al UE (Solvabilitate II) și cel al statelor membre (unde normele Solvabilitate I, așa cum au fost transpuse, ar rămâne în vigoare) ar exista un decalaj, ceea ce ar genera incertitudine juridică pentru autoritățile de supraveghere, întreprinderi și statele membre.

Directiva-cadru ar trebui să fie pusă în aplicare fără dispozițiile tranzitorii și alte adaptări importante prevăzute în Directiva Omnibus II. Drept urmare, autoritățile de supraveghere, întreprinderile și statele membre ar trebui să procedeze la punerea în aplicare a unui regim juridic care ar trebui revizuit din nou în viitorul foarte apropiat, ceea ce nu reprezintă o abordare eficientă.

Modificarea propusă nu afectează decât obligația statelor membre de a transpune directiva până la data de 30 iunie 2013, această dată limită fiind prelungită până la 31 decembrie 2014. Modificarea prevede de asemenea reportarea datei de aplicare a Directivei Solvabilitate II de la 1 ianuarie 2014 la 1 ianuarie 2016 (precum și reportarea în mod corespunzător a datei de abrogare a pachetului Solvabilitate I). Modificarea nu afectează fondul directivei în cauză și, prin urmare, nu impune obligații suplimentare pentru întreprinderi.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Rezumatul măsurilor propuse

Propunerea modifică articolul 309 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE, prin stabilirea unor date ulterioare pentru transpunerea (31 ianuarie 2015) și pentru aplicarea acesteia (1 ianuarie 2016). De asemenea, propunerea modifică articolele 310 și 311 în consecință, prin stabilirea unei noi date de abrogare a pachetului Solvabilitate I (1 ianuarie 2016).

3.2. Temei juridic

Articolul 53 alineatul (1) și articolul 62 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

3.3. Principiul subsidiarității

Principiul subsidiarității se aplică având în vedere că propunerea se referă la un domeniu care nu este de competența exclusivă a Uniunii Europene.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod suficient prin acțiunea statelor membre, deoarece dispozițiile directivelor nu pot fi modificate și abrogate la nivel național.

Obiectivele propunerii nu pot fi atinse decât prin intermediul unei acțiuni la nivelul UE, deoarece prezenta propunere modifică un act al legislației UE în vigoare, aceasta fiind o acțiune care nu ar putea fi realizată de către statele membre.

Principiul subsidiarității este respectat în măsura în care propunerea modifică legislația existentă a UE.

3.4. Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității din motivele expuse mai jos.

Propunerea nu modifică substanța legislației UE actuale, ci se limitează la amânarea datei de transpunere a Directivei 2009/138/CE până la 31 ianuarie 2015, pentru a evita situația de incertitudine juridică prelungită după expirarea termenului actual de transpunere (30 iunie 2013). De asemenea, propunerea prevede amânarea datei de aplicare a pachetului Solvabilitate II și, prin urmare, o nouă dată de abrogare a pachetului Solvabilitate I (1 ianuarie 2016).

3.5. Alegerea instrumentelor

Instrumentul sau instrumentele propuse: directivă.

Niciun alt instrument nu ar fi fost adecvat. Deoarece este vorba despre modificarea unei directive, singurul mijloc adecvat este adoptarea unei alte directive.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are nicio implicație pentru bugetul UE.

5. ELEMENTE OPȚIONALE

- **Simplificare**

Noua propunere nu conține în sine elemente de simplificare. Ea vizează numai amânarea datei de transpunere a Directivei 2009/138/CE până la 31 ianuarie 2015 și instituirea unei noi date de aplicare, și anume 1 ianuarie 2016.

- **Abrogarea legislației în vigoare**

Adoptarea propunerii nu va determina în sine abrogarea dispozițiilor legislative în vigoare, ci doar modificarea datei de abrogare deja prevăzute în Directiva 2009/138/CE.

- **Spațiul Economic European**

Acest proiect de act ține de un domeniu acoperit prin acordul SEE și trebuie așadar să fie extins și la Spațiul Economic European.

- **Explicația detaliată a propunerii, pe capitole sau pe articole**

Prezenta propunere amână data de transpunere a Directivei 2009/138/CE până la 31 ianuarie 2015.

Articolul 1 alineatul (1) al propunerii modifică în consecință articolul 309 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE. De asemenea, se prevede amânarea datei de aplicare a pachetului Solvabilitate II (1 ianuarie 2016).

Articolul 1 alineatul (2) reportează (la 1 ianuarie 2016) data de abrogare a pachetului Solvabilitate I prevăzută la articolul 310 din directiva menționată, iar articolul 1 alineatul (3) prevede ca aceeași dată, prevăzută la articolul 311 din

directiva menționată, să fie data de aplicare a dispozițiilor pachetului Solvabilitate I reformate în pachetul Solvabilitate II.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) în ceea ce privește data de transpunere și data de aplicare, precum și data de abrogare a anumitor directive

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ prevede un sistem modern, bazat pe riscuri în materie de reglementare și de supraveghere a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare europene. Aceste noi norme sunt esențiale pentru a garanta siguranța și soliditatea sectorului asigurărilor, care să poată astfel oferi produse de asigurare sustenabile și să sprijine economia reală prin investiții pe termen lung și prin consolidarea stabilității.
- (2) Directiva 2011/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului² introduce anumite modificări la articolele 212-262 din Directiva 2009/138/CE, cu aplicare de la 10 iunie 2013.
- (3) Directiva 2012/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului³ reportează data de transpunere a Directivei 2009/138/EC de la 31 octombrie 2012 la 30 iunie 2013, data de aplicare de la 1 noiembrie 2012 la 1 ianuarie 2014 și data de abrogare a directivelor existente din domeniul asigurărilor și reasigurărilor, și anume Directiva 64/225/CEE⁴

¹ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

² Directiva 2011/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar (JO L 326, 8.12.2011, p. 113).

³ Directiva 2012/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 septembrie 2012 de modificare a Directivei 2009/138/CE în ceea ce privește termenul de transpunere, data de aplicare a acesteia și data de abrogare a anumitor directive (JO L 249, 14.9.2012, p. 1).

⁴ Directiva 64/225/EEC a Consiliului din 25 februarie 1964 privind eliminarea restricțiilor privind libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii în domeniul reasigurărilor și al retrocesiunilor (JO 56, 4.4.1964, p. 878/64).

a Consiliului, prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului⁵, Directiva 73/240/CEE a Consiliului⁶, Directiva 76/580/CEE a Consiliului⁷, Directiva 78/473/CEE a Consiliului⁸, Directiva 84/641/CEE a Consiliului⁹, Directiva 87/344/CEE a Consiliului¹⁰, a doua Directivă 88/357/CEE a Consiliului¹¹, Directiva 92/49/CEE a Consiliului¹², Directiva 98/78/EC a Parlamentului European și a Consiliului¹³, Directiva 2001/17/EC a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴, Directiva 2002/83/EC a Parlamentului European și a Consiliului¹⁵ și Directiva 2005/68/EC a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶ (denumite în mod colectiv Solvabilitate I) de la 1 noiembrie 2012 la 1 ianuarie 2014.

- (4) La 19 ianuarie 2011, Comisia a adoptat o propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2003/71/CE și 2009/138/CE (denumită în continuare „propunerea Omnibus II”)¹⁷, pentru a ține cont de noua arhitectură de supraveghere pentru asigurări și, mai specific, de înființarea Autorității Europene pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA). Propunerea Omnibus II servește și drept mijloc de adaptare a Directivei 2009/138/CE la intrarea în vigoare a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene prin transformarea abilitării Comisiei de a adopta măsuri de punere în aplicare în abilitare a Comisiei de a adopta acte de punere în aplicare și acte delegate.
- (5) Există un risc real ca timpul să nu fie suficient pentru adoptarea propunerii Omnibus II și publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* înainte de momentul când ar urma să se aplice articolele relevante din Directiva 2009/138/CE. Dacă termenele pentru transpunere, aplicare și abrogare ar rămâne neschimbate, acest lucru ar însemna că Directiva 2009/138/CE ar fi pusă în aplicare înaintea intrării în vigoare a normelor tranzitorii și a adaptărilor relevante, inclusiv a clarificării abilitărilor

⁵ Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (JO L 228, 16.8.1973, p. 3).

⁶ Directiva 73/240/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de eliminare a restricțiilor la libertatea de stabilire în domeniul activității de asigurare generală directă (JO L 228, 16.8.1973, p. 20).

⁷ Directiva 76/580/CEE a Consiliului din 29 iunie 1976 de modificare a Directivei 73/239/CEE (JO L 189, 13.7.1976, p. 13).

⁸ Directiva 78/473/CEE a Consiliului din 30 mai 1978 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative în domeniul coasigurării comunitare (JO L 151, 7.6.1978, p. 25).

⁹ Directiva 84/641/CEE a Consiliului din 10 decembrie 1984 de modificare, cu privire în special la asistența turistică, a primei Directive (73/239/CEE) (JO L 339, 27.12.1984, p. 21).

¹⁰ Directiva 87/344/CEE Consiliului din 22 iunie 1987 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea de protecție juridică (JO L 185, 4.7.1987, p. 77).

¹¹ A doua directivă 88/357/CEE a Consiliului din 22 iunie 1988 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea generală directă, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a libertății de a presta servicii (JO L 172, 4.7.1988, p. 1).

¹² Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă (a treia directivă privind „asigurarea generală”) (JO L 228, 11.8.1992, p. 1).

¹³ Directiva 98/78/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind supravegherea suplimentară a întreprinderilor de asigurare parte a unui grup de asigurare (JO L 330, 5.12.1998, p. 1).

¹⁴ Directiva 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare (JO L 110, 20.4.2001, p. 28).

¹⁵ Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea directă de viață (JO L 345, 19.12.2002, p. 1).

¹⁶ Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea (JO L 323, 9.12.2005, p. 1).

¹⁷ COM(2011) 8.

referitoare la acte delegate și acte de punere în aplicare, prevăzute în propunerea Omnibus II.

- (6) În vederea evitării apariției unor obligații legislative solicitante pentru statele membre, în temeiul Directivei 2009/138/CE și ulterior în temeiul noului cadru avut în vedere prin propunerea Omnibus II, este oportună reportarea datelor pentru transpunerea și aplicarea Directivei 2009/138/CE și acordarea unei perioade de timp suficiente autorităților de supraveghere și întreprinderilor de asigurare și reasigurare pentru introducerea noii arhitecturi.
- (7) Este evident, din cronologia evenimentelor, că datele reportate de transpunere și aplicare a Directivei 2009/138/CE se aplică și modificărilor introduse de Directiva 2011/89/CE la articolele 212-216, 219, 226, 231, 233, 235, 243-247, 249, 256, 257, 258, 262 și 263 din directiva menționată.
- (8) Din rațiuni de securitate juridică, data abrogării Directivelor 64/225/CEE, 73/239/CEE, 73/240/CEE, 76/580/CEE, 78/473/CEE, 84/641/CEE, 87/344/CEE, 88/357/CEE, 92/49/CEE, 98/78/CE, 2001/17/CE, 2002/83/CE și 2005/68/CE ar trebui reportată în consecință.
- (9) Dată fiind perioada foarte scurtă rămasă până la expirarea termenelor-limită prevăzute de Directiva 2009/138/CE, prezenta directivă trebuie să intre în vigoare fără întârziere.
- (10) În consecință, este, de asemenea, justificat să se aplice în acest caz excepția pentru situațiile de urgență prevăzută la articolul 4 din Protocolul (nr. 1) privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, în ceea ce privește transmiterea către parlamentele naționale a prezentei propuneri de directivă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2009/138/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 309 alineatul (1) se modifică după cum urmează:
2. (a) la primul paragraf, data de „30 iunie 2013” se înlocuiește cu „31 ianuarie 2015”;
- (b) la al doilea paragraf, data de „1 ianuarie 2014” se înlocuiește cu „1 ianuarie 2016”.
3. La articolul 310 primul paragraf, data de „1 ianuarie 2014” se înlocuiește cu „1 ianuarie 2016”.
4. La articolul 311 al doilea paragraf, data de „1 ianuarie 2014” se înlocuiește cu „1 ianuarie 2016”.

Articolul 2

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European
Președintele*

*Pentru Consiliu
Președintele*